

en hel ny Driftsmaade. En bethdelig Kapital er bleven bunden i Landbruget ved Anskaffelsen af nye Maskiner, og ved Forøgelse af Besætningerne, derved, at man har skullet bruge en ganske anden Driftskapital, dersom det overhovedet skulle være muligt at fortsætte med et Agerbrug, og jeg vil spørge: Hvorledes vilde det gaa i Landet, dersom vi ikke vare i Stand dertil? Der er ingen Tvivl om, at naar det tages i Betragtning, saa er Landbruget ikke blevet rammet med 80 Millioner, men med 2 Gange 80 Millioner under den Tilbagegang, under den økonomiske Misere, vi have havt i den Tid. Og der er ingen Udset til, at det skal blive bedre; tværtimod, naar vi se paa Konkurrencen fra andre Steder, hvor de producere billigere, og se paa hele Stillingen, som den er her i Diebliffet, med Stilhed og Sløvhed i alle Forhold, er der vel inarene Grund til at antage, at det vil blive værre. Saa fremstiller det Spørgsmaal sig for os, om vi da i Virkeligheden ere i Stand til at bære disse Udgifter, om Landbruget i Diebliffet er i Stand til at bære de forøgede Skatter, som det Forslag, der foreligger, vil medføre, og jeg siger da, at det er det paa ingen Maade i Stand til. Hvad vil nemlig dette Forslag føre til? Det vil føre til, at vi meget hurtig faar tømt vor Statskasse, det vil føre til, at vi komme til at standse Reformarbeidet paa omtrent alle mulige andre Omraader. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) ryster paa Hovedet. Jeg antager, at han da vil kunne paavise os, at det ikke er Tilfældet at vi have en saadan Tilbagegang i Landet, og at han vil kunne give os Grunde for, at vi ville være i Stand til at gennemføre Reformen paa andre Omraader, naar vi bruge vore Penge til Gjennemførelse af dette Forslag. Man vil sige, at naar Statskassen er tømt, kunne vi optage et nyt Statslaan, altsaa forsøge vor Statsgjæld, eller ogsaa gaa til Udskrivning af nye Skatter; men Forholdet er det, at vi ikke ere i Stand til at bære de Skatter, vi have i Diebliffet. Det er ikke de direkte Skatter, der føles særlig trykkende, men det er de nogle og tyve Millioner Kroner, der komme ind gennem den indirekte Beskatning, som rammer de fattige Arbejderfamilier med 30—40 Kr. pr. Familie om Aaret, og ganske særlig rammer Landbruget. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) ryster paa Hovedet; men det er let at se, at det i Virkeligheden forholder sig saa. Det, der maa blive Spørgsmaalet for os, er, at vi virkelig naae til her i Landet i Stedet for Forslag, som absolut maa føre til Statteforøgelse, til faae Skatenedsættelser. Det, hvorpaa det kommer an, er, at vi paa

den indirekte Beskatnings Omraade faae en meget bethdelig Skatenedsættelse til at bøde paa det økonomiske Tryk, der hviler over Landet i Diebliffet. Det bliver fra de Herrer Militære, som reise paa Haandværkets Vegne, stadig fremhævet, at vi her i Landet ikke give noget Synderligt ud til Militærvæsen, og samtidig bliver der fra samme Side meget hyppig klaget over de uhyre store Udgifter, vi have gennem Kommuneskatter; men naar man vil spørge dem, hvorledes disse to Skattepaalæg stille sig til hinanden, ville de maaste se noget dummere ud, end naar de ellers se paa dette. Forholdet er imidlertid, at naar vi give 26 Millioner ud til Militærvæsenet, saa er det den samme Sum, som vi give ud til Kommunerne; det vil altsaa sige, at aarlig sluger Militærvæsenet her i Landet en lige saa stor Sum som vore Kommuneskatter, altsaa som der anvendes til vort Fattigvæsen, til Veiskatter, til vort Skolevæsen o. s. v. Og ikke nok dermed, saa kommer de Herrer Militære med nye Forordringer og Forlangender ikke alene om, at vi skulle vedblive at bære de Udgifter, vi have her i Landet i Diebliffet, og som siden 1873 ere vøgede med godt og vel 10 Millioner Kr., altsaa snart have fordoblet sig, men ogsaa om nye Udgifter. Men hvad vil dette føre til? Det vil ikke alene føre til Forøgelse i Diebliffet, men gennem Forrentning, Vedligeholdelse o. s. v. til hyderligere Forøgelse i Fremtiden. Den ærede Krigsminister siger, at vi ikke skulle være bange for, at Befæstningen skal blive indskrænket til Kjøbenhavn; det er kun Begyndelsen; vi kunne faae Befæstninger ved Aggersøund, paa Fyn, i Sjælland, ja, hele Landet kan blive befæstet. Saaledes kunne de Militære tale her i Landet; thi det synes, at i deres Hjerner rummes ikke Andet end militære Theorier i disse Spørgsmaal. Hvorvidt Landet er i Stand til at bære det, hvorvidt et økonomisk ruineret Land er i Stand til at forsvare saadanne Fæstninger, er der ikke Spørgsmaal om; det kjender deres Hjerner ikke; det er studt ud og sat udenfor Diskussionen. Jeg vil ikke, som det ærede Medlem fra Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), protestere imod dette Lovforslag, fordi under den nuværende Retstilstand her i Landet, under den nuværende Finantsopfattelse her i Landet vil det kun blive modtaget med et Smil eller et Skuldertræk; men jeg vil stemme for, at Lovforslaget gaar over til anden Behandling og henvises til et Udvalg, for at vi atter og atter under den offentlige Menings Paahør kunne blive i Stand til at slynge det Spørgsmaal i Ansigtet paa de Militære: Har vort Land økonomisk Raad